Kölyökidő: A Zirci Kötélugró Csoport

Hazánkban kevésbé elterjedt sport az ugrókötelezés, amelyben a zirciek korábban Európa dobogójának legtetejére is felállhattak. Az egyik sikerkovács *Borsos-Rottenbücher Anita* volt, aki összeköti a sportág helyi múltját a jelennel, és úgy tűnik, a jövővel is.

Mielőtt megismerjük a fiatal kötélugró-csapatot, először is az időben ugrunk egyet, hiszen éppen húsz évvel ezelőtt rendeztek kötélugró országos bajnokságot városunkban. A sportág zirci gyökerei ennél nem sokkal korábbra nyúlnak vissza…

– 1993-ban kezdtük el az ugrókötelezést egy gyógypedagógus, *Kaszner Éva* kezdeményezésére. Két lánya, *Bánhegyi Adrienn* és *Kata* azt gondolom, ismerős lehet mindenki számára. Miután megépült a tornaterem, országos bajnokságot rendeztek Zircen, amin nagyon sokan részt vettünk. Emlékszem, szurkoltak is, akkor még teljesen más volt ez a sport. Abban az időben a kötélugrás kezdetlegesnek számított, és büszkén mondhatjuk, hogy Magyarország nagyon jól szerepelt a világversenyeken – idézi fel a kezdeteket Borsos-Rottenbücher Anita, a csoport vezetője, edzője.
Az ugrókötelés lányok vezetőjük köré gyűlnek, és érdeklődve hallgatják az emlékeit. Érezhető a szeretet, amit oktatójuk iránt táplálnak, arcukról pedig sugárzik a sport jelentette öröm.

Olyannyira kevésbé elterjedt sportágról beszélhetünk, hogy 2010-ben a megyében egyedül Zircen működött kötélugró-csoport, és valószínűleg ez most sincs másként. Az alapító pedagógus a kilencvenes évek végén elköltözött a városból, de mindig volt, aki továbbvitte az „örökséget”, az edzők a korábbi versenyzők közül kerültek ki. A zirci kötélugró-sport az ezredfordulón ért a csúcsra, amikor a junior lányok Európa-bajnoki címet szereztek a Dániában megrendezett kontinensviadalon.

A sportág bölcsője az iskolában ringott, ezért amikor Anita a 2000-es évek elején gyógypedagógiai-asszisztensként egykori tanulmányai helyszínén kezdett el dolgozni, egyértelmű volt, hogy az elődök nyomdokán ő viszi tovább a szakmai munkát, és már több mint tíz éve vezeti a csoportot. Különböző szervezeti formában, de a kezdetektől napjainkig folyamatosan pörögnek a kötelek Zircen.

Rendkívül összetett sportágról van szó – tudjuk meg a szakvezetőtől. – Vannak kétköteles és egyköteles versenyszámok, ezeken belül gyorsasági és szabadon választott versenyszámok. Egyszerre hárman-négyen is ugrálhatnak két kötélben, az egyköteles számoknál pedig a duplázás és a triplázás mellett már az állóképességet is bevezették, ami három perc folyamatos futást jelent egy helyben.

Borsos-Rottenbücher Anita közel ötven gyermekkel foglalkozik csoportbontásban. A kezdők között vannak óvodások és két fiú is látogatja az edzéseket annak ellenére, hogy hazánkban meglehetősen „elnőiesedett" ez a sport. A kicsik az alapokat tanulják, megtanulnak biztonságosan páros lábon szökdelni, különböző trükköket sajátítanak el, az edzés fele pedig a játék jegyében telik. A fellépő csoport korosztály tekintetében vegyes képet mutat, a legfiatalabbak harmadik osztályosok, az általános iskolások mellett pedig gimnazista diáklányok is erősítik a csapatot. Az idősebb lányok között vannak segítők is, a kezdő csoportot például tavaly *Pallós Nikolett* edzette.

A csoport legutóbb egy veszprémi díjátadó gálán lépett fel. Különböző rendezvényekre, így például falunapokra, évzáró ünnepségekre hívják őket, sportágválasztón is szerepeltek korábban. Az iskola alsó tagozata is rendszeresen felkéri őket farsangon, tanévzárón való fellépésre. Támogatók hiányában versenyeken már nem igen tudnak részt venni, a fellépésekből befolyó pénzt sportruhákra, kötelekre költik, illetve sikerült nemrégiben beszerezniük a felkészüléshez nélkülözhetetlen hifit. A csoportvezető kiemeli a szülők segítségét, ami nélkülözhetetlen a folyamatos működéshez. – Szülők nélkül nem lenne kötélugrás. Ők az egyedüli támogatóink, és ez a mi időnkben is így volt már. Ők vittek és visznek minket a fellépésekre, segítenek mindenben. Nélkülük nem jutottunk volna idáig!

Borsos-Rottenbücher Anita számára életforma a kötélugrás, legnagyobb sikereit ebben a sportágban érte el. Szeretne továbbra is foglalkozni a fiatalokkal, mondhatni, elkötelezte magát az ugrókötelezés mellett. De mit jelent a tanítványok számára ez a sport, miért ajánlanák esetlegesen a társaiknak? – erről kérdeztük az ifjú lánycsapat tagjait. A hatodik osztályos *Vigh Emma Klára* megbújik a háttérben, pedig megérdemli, hogy előtérbe kerüljön, hiszen már óvodás kora óta ugrókötelezik. Nem felejtette el, hogyan kezdődött a történet: – Anyukám elvitt egy versenyre, amit ámulattal néztem végig. Hazamentünk, és kijelentettem, hogy én ezt szeretném csinálni!

Molnár Vivien (képünkön) szerint jobb sportolni, mint tévé előtt ülni. *Tamási Hannán*ak (jobbról), nagyon megtetszett, ahogy a nagyok ugrálnak, ezért választotta ezt a sportot. *Ruttkay-Miklián Emma* is úgy látja, jó döntés volt az ugrókötelet választani. *Gyurkó Vivien* (10) és *Pölöskei Mercédesz* (12) a sport szeretetéről beszél. – Nagyon szeretem az ugrókötelet. Sokszor fellépünk, nekem az is nagyon tetszik! Jó az oktatónk és a hangulat is az edzéseken! – mondja a tíz éves *Vörösházi Laura*. Az edzések remek hangulatát *Ács Gréta*, *Somogyi Alexa* és *Szigeti Georgina* is kiemeli, mindhárman nagyon szeretik az ugrókötelezést. Pallós Nikolett már egy kicsit idősebb korosztályt képvisel. A 18 éves leányzó az edző egyik „szárnysegédjévé" lépett elő, tehát a szakma részéről is van rálátása a kötélugrásra: – Ez az a sport, amiben bárki tud érvényesülni, akinek van akarata és szereti csinálni!

Videó: https://www.youtube.com/watch?v=ebeU8Mya0Ys Wittmann Csaba – SKB

Cikk: Kelemen Gábor